

NOVI GROBOVI

Višinski pravi, da Sovjetska zveza pogojno odobrava načrt Zedinjenih držav za mir

LAKE SUCCESS, 9. oktobra—Sovjetski zunanji minister Andrej Višinski je danes pred političnim odborom Združenih narodov povzročil splošno presenečenje, ko je izjavil, da Sovjetska zveza pogojno odobrava nekatere točke načrta za svetovni mir, ki ga je predložila zbornici Združenih narodov delegacija Zedinjenih držav.

Iz besed, ki jih je izrekel Višinski, ni povsem jasno, katere točke ameriškega načrta smatra sovjetska vlada za sprejemljive, vendar pa je bil že sam namig, da bi se Moskva utegnila strinjati s katerim koli delom ameriškega programa, za ostale dejlegate veliko presenečenje.

Glavne točke programa, ki ga predlaga Amerika

Tukaj zapušča soproga Anno, rojeno Hace, s katero se je pred nedavnim poročil, od prvega zakona pa zapušča dve hčeri: Mrs. Thelma Brodnik in Mrs. Betty Jackson iz Daytona, pet bratov: Louis, Frank Edward, William in Victor, ter tri sestre, Mrs. Mary Zákovské, Mrs. Anna Rozman in Mrs. Emily Ahlin. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 10. uri iz Zakrajskega pogrebnega zavoda na pokopališče Calvary.

IRENE JAZBEC

*

Po pet-letni bolezni je umrla Irene Jazbec, dobro poznana pevka, ki se je aktivno udejstvovala pri naših društvenih, dokler ji je zdravje dopuščalo. Stara je bila 26 let ter je stanovala na 931 E. 222 St. Rojena je bila v Clevelandu in je bila članica društva Slovenski dom, št. 6 SDZ, društva sv. Kristine KSKJ in podružnice št. 32 SZZ.

Tukaj zapušča žaljočo mati Agnes, rojeno Jurkis, doma iz Loč, Brežice, Spodnje Štajersko in dva brata, Ferdinandina in Stanley. Oče Fred je umrl pred nekaj časa. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 9. uri iz pogrebnega zavoda Johnston na E. 152 St. in MacCauley Ave., v cerkev sv. Kristine.

FRANCES PERNUS

Danes zjutraj je preminila v Glenville bolnišnici Mrs. Frances Pernus, stanujoča na 16115 Huntmore Ave. Pogreb oskrbuje pogrebeni zavod Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St. Po drobnosti bomo poročali jutri.

V zadnje slovo

Članstvo društva Slovenski dom, št. 6 SDZ je prošeno, da se zbere v sredo zvečer ob osmih v Johnstonovem pogrebnu zavodu, da se izkaže zadnjo čast umrli članici Irene Jazbec, v četrtek pa da se po možnosti udeže njenega pogreba.

*

Z LOKOM UBIL MEDVEDA

LANSING, Mich., 9. okt.—Dean Loveless iz Hamtrancske je prošli teden z lokom ustrelil velikega medveda v okolici Newberryja v gornjem Michiganu. Kosmatinec je sedem čevljiv in dva palca visok in tehta 600 funtov. Ustrelil ga je iz daljave 40 čevljiv in je rabil samo eno puščico. Lok, ki ga je rabil, tehta 70 funtov.

13 smrtnih slučajev, radi polja

V mestni bolnišnici je včeraj umrla za poljim 6 let stara Sandra Ranalli iz Loraina, kar pomeni, da je v tekoči sezoni v severovzhodnem Ohiju umrlo za te nevarno boleznjijo 13 oseb. Tekom zadnjih par dni je bilo v mestno bolnišnico pripeljanih šest nadaljnih žrtev polja.

Poleg Zedinjenih držav so ameriški načrt formalno osvojili.

"DDT" ODGOVOREN ZA BOLEZNI MED DOJENČKI

Spošno razširjena navada zadnjih let, da se pobija muhe in drugo mrčesje s tekočino, imenovano DDT, ima za posledico, da se je med malimi otroci, ki so izpostavljeni omenjenemu kemikaliju, pojavila bolezni, ki povzroča sušenje mozga.

To odkritje je bilo narejeno po daljši preiskavi v otroški bolnici univerze Western Reserve v Clevelandu. Porocilo o teh poslecah, ki jim ima brezbrizna raba DDT-a na male otroke, je včeraj podal dr. Felic E. Karpinski, špecialist za otroške bolezni na medicinski šoli omenjene univerze.

V vseh slučajih obolenja se je odkrilo, da so bila deteta popolnoma zdrava, dokler niso bila izpostavljena označenemu kemikaliju. Bolezen v večini slučajev ni nevarna, je rekel dr. Karpinski, ampak v slučaju, da bi bila infekcija resna, bi utegnila povzročiti smrt.

VSA DRUŽINA UBITA NA ŽELEZNISKEM KRIŽIŠCU

BRYAN, O., 9. okt.—Nocjo je brzovlak železnice New York Central, vozeč iz Chicaga v New York, na nekem tukajšnjem križišču zadel avto, v katerem se je nahajala neka družina, pri čemer so bili ubiti vsi njeni člani. Mrtvi so Richard Parker, star 28 let, njegova 27-letna žena Ruth, in njuni hčerkki, stari šest let in 15 mesecev.

NA DEZELI VEČ ZLOGINOV KAKR PA V MESTIH

WASHINGTON, 9. okt.—Direktor FBI J. Edgar Hoover je danes naznani, da je val zločinstva v prvi polovici 1950 stalno rastel, in da je porast največji v podeželskih krajih. Številke tudi kažejo, da so mladi ljudje odgovorni za največje število ldomov in drugih zločinov proti lastnini.

POTRES V INDONEZIJI

JAKARTA, Indonezija, 9. okt.—Otok Amboina je sноči zadel močan potres, kateremu je sledil orkan, ki je metal na kopno 200 metrov visoke valove. Z otoka, ki je pozorišče bojev proti indoneški vladi, so dospeli kljuci za pomoč.

Toscaniniju utegne biti zabranjen vstop v Zed. države radi "zvez" z Mussolinijem

NEW YORK, 9. okt.—Danes se je zvedelo, da utegne biti slavni dirigent Arturo Toscanini, ki se bo jutri vrnil z obiska v Evropi, pridrán na Ellis Islandu, ker je imel nekoč "zvez" z Benito Mussolinijem.

Ta akcija utegne biti podvzeta v zvezi z novim zakonom za pobiranje komunizma in drugih totalitarnih ideologij, akoravno je znano, da je Toscanini v dobi, ko je bil fašizem na krmilu v Italiji, odklonil dirigiranje fašistične himne, nakar je odpotoval iz svoje rojstne dežele.

Možnost, da bo slavni dirigent pridrán v smislu novega zakona, je izrazil danes distriktni komesar za imigracijsko službo Edward J. Shaughnessy, ki je opozoril, da zakon med ostalim prepoveduje vstop v deželo vsem očim, ki so bili kdajkoli v živ-

Na Ellis Islandu je na podlagi novega zakona že od petka pridrán 20-letni avstrijski klavirski virtuož Friedrich Gulda, ker je bil član nacistične mladinske organizacije, ko je bil 10 let star.

Sodnik kritiziran radi stroge kazni

Glavni policijski prosekutor Joseph Stearns je včeraj kritiziral sodnika Perry B. Jacksona, ker je nekega avtomobilista, ki ni bil poprej še nikoli kaznovan radi kršenja prometnih postav, obsodil na \$100 globe in sodne stroške, ko je priznal, da je vozil 60 milj na uro na Memorial Shore Drive. Stearns je rekel, da bi sodnik s kršitelji prometnih postav moral postopati kot "s človeškimi bitji, ne pa kot s statističnimi materialom za sodne zapiske."

Sodnik Jackson je dotičnega avtomobilista tudi par ur prisodal v zaporu, dokler ni odločil, kakšno kaznen mu bo naložil. Stearns je opozoril, da celo osebe, ki so spoznane za krive takih prestopov kot noše skritega orožja, hazardiranja in celo spolnih deliktov, navadno niso obsojene na več kot \$50 globe, ako so prvič na sodnji.

Zanimivo pri tem pa je, da policija sodnika Jacksona kritizira, čes, da je s prometnimi kršilci preveč popustljiv. Z ozirom na Stearnsov izjavo je Jackson rekel, da se ž njim ne mara spuščati v "filozofsko prekanje", da pa številke dokazujejo, da je brza vožnja eden izmed poglavitnih vzrokov prometnih nesreč.

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Auburn, III.—Dne 30. sept. je umrl Karol Divjak, star 61 let, doma iz Sevnice. On je dalj časa bolehal in bil 15. septembra tudi operiran, toda ni načel pomagalo. Bil je član in večletni blagajnik društva 335 SNPJ. Tukaj zapušča ženo, dva poročena sinova in brata, v Kansku sestro, v starem kraju pa več sorodnikov.

Elizabeth, N. J.—Po težki operaciji je tukaj umrla Štefanka Ferlin. Zapušča štiri poročene hčere — mož ji je umrl pred dvema letoma. Bila je članica SNPJ. — Pri družini Joe Skorl v Hillsidu se je poročil najmlajši sin Edward, že osmis.

Raton, N. Mex.—Dne 21. septembra je umrl v bolnišnici Matt Demchak, star 74 let, doma od Škofje Loke, Gorenjsko, član SNPJ. Pred par leti mu je umrla žena. Zapušča 3 hčere in štiri sinove.

Pittsburg, Kans.—Dne 24. sept. je po operaciji naglo umrl Frank Crepinšek, član SNPJ, star 67 let, v Ameriki od 1903, ves čas v Kansusu. Pred par meseci mu je umrla žena, ki je bolehal par let. Tukaj zapušča sina in hčer, v Franklinu, Kans., brata, v Chicagu drugo hčer, v starem kraju pa brata in sestro.

Padla z verande

Z verande prvega nadstropja je včeraj padla 18 let stara Genevieve Wahls, ko se je naslonila na ograjo, ki se je pod pezo podala. Mladinka je bila odpeljana v bolnišnico z zlomljeno celjustjo in drugimi poškodbami. Ograja je rabila popravila in oče dekleta je nameraval delo izvršiti par ur potem, ko se je zgodila nesreča.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o bogodkih po svetu in domu!

Južno-korejske čete

vdrle v mesto Wonsan

Ameriška armada baje začela prodirati v notranjost Severne Koreje, ker ni odgovora na zadnji poziv za predajo

TOKIO, torek, 10. oktobra—Neki predstavnik ameriške armade je danes izjavil, da so čete Južne Koreje zavzeme letalsko polje mesta Wonsan in da se vršijo borbe na ulicah omenjenega vzhodnega obalskega mesta v Severni Koreji.

Poročila, ki so dospela z glavnega stana osme ameriške armade na Koreji, tudi delajo vtiš,

da

je

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE

CLEVELAND 3, OHIO

HEnderson 1-5311 — HEnderson 1-5312

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNIN)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:

(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year—(Za eno leto) \$8.50

For Six Months—(Za šest mesecov) 5.00

For Three Months—(Za tri meseca) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):

For One Year—(Za eno leto) \$10.00

For Six Months—(Za šest mesecov) 6.00

For Three Months—(Za tri meseca) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

UREDNIKOVA POŠTA**Drama "Volkodlaki" na odru AJC**

Euclid, Ohio—Drama "Volkodlaki" je v treh dejanjih. Spisal jo je Alojzij Remeč. To je drama, ki so jo vprizorili, oziroma ponovili igralci dramskega zbornika Anton Verovšek v Jugoslovanskem centru na Recher Ave. predpreteklo nedeljo.

V tej drami so imeli vloge:

Anica Seršenova, mlada poštarica, Frances Godnjavec; Mete, njena mati, kmečka žena, Eva Coff; Peterček, Aničin sinček, Dale Racic; Ivan Poljanec, Aničin zaročenec, visokošolec, Frank Kokal; Martin Zajšek, gozdar, okupacijski župan, Joseph Godec; tipkarica v občinskem uardu, Mary Božič; Gestapovca, Vinko Coff in Frank Zavrišnik. Godi se v slovenski vasi v času nemške okupacije 1941 leta. Režiser Joseph Godec.

Marsikaj mi je prišlo na misel, ko sem gledal drama, ki se je v resnici dogajala v stotini slučajih pred tako razmeroma kratkemu času v Sloveniji. V tej kratki dobi so postalni naši sovražniki naši prijatelji in naši bivši prijatelji so sedaj naši sovražniki.

Ivan Jontez, ki je spisal partizansko drama "Z vero v stajenje," katera je bila vprizorjena na St. Clair Ave., v kateri je poveličeval junaške boje partizanov, je pred nekaj časa spisal roman "Jutro brez sonca," v katerem pobjava vse, kar je povedal v zgoraj omenjeni drami.

To in že marsikaj se je izpremenilo od takrat, ko so Slovenci umirali ob strani Amerike za poraz Hitlerja. Pa preidmo nazaj k igri.

Frances Godnjavec je ponovno dokazala, da je dobra moč. V dobrini režiji vedno doseže nad povprečno igralko. Nepravilno naglašanje se ji oprosti, ker je tu rojena in je tudi v resnici to stvar režiserja, kakor tudi boljše izražanje in mimika v obrazu.

Eva Coff je prav dobro pogodila vlogo Mete, vkljub temu, da bi bila to posebnost za Nežiko Kalan. Nižji ton glasu je primernejši za enako vlogo. Vendar se Eva zvesto držala svoje vloge po pot, brez svojih "posebnosti." Ni bilo prav, da je toliko gledala v tla, ker v tla gledajo zločinci, a ne poštena kmetska ženica in to posebno pred izdajalcem Zajšekom.

Najbolje je pa "znan" vlogo Peterček. Izvršil jo je sijajno. Čudim se, da se ni dalo to "vlogu" pet let staremu dečku kot predpisano.

Frank Kokal je imeli vlogo partizana. Več zanosa, več sigurnosti. Ima pač dobro srce in vedno simejoč obraz in mu je menda težko spraviti ga v resnost, kar je zahteva vloga in besedilo. Lahko bi slekel svoj površnik in malo topleje objel in poljubil svojo izvoljenko. Sicer je pa Frank lep fant in skoro zadnje in edino upanje za enake vloge.

Andy Božič je podal vlogo Kopčeta prav dobro. Njegove umerljene kretnje, govorica, vse se je prav dobro ujemalo z vlogo. Oba z Meto pa naj bi pazila, da so vrata zaprta z zapahom v kritičnih časih in ne na pol odprtih.

Joseph Gočec je povoljno predstavil izdajico Zajšeka. Sicer se je videlo, da mu besedilo ne teče gladko, ker je večkrat gledal za "pomoč." Ko je šel gledat za Meto, je prezrl prvo okno in šel naravnost k drugemu, kot da že ve v katero stran jo je mahnila. O pogrnjeni mizi je ugotovil, da je iz trdega lesa in da so dve oblike v slabem stanju, brez da bi jih pregledal. Isto čevlje, perilo in drugo. So sicer malenkosti, a jemljejo vprizoritvi resničnost in barvo.

Mary Božič je imela manjšo vlogo uradnice. V enaki vlogi je težko napraviti, kdo ve kaj. Av-

tomatično je pisala kar so ji "višji" narekovali. Le ob koncu drugega dejanja bi lahko bolje izrazil grozo ob pogledu na mrtvega otroka.

Odkrito povedano, da mi Vinko Coff še nikoli ni tako ugajal kot to pot. V vlogi gestapovca je bil naravnost sijajen. Nastop, govorica, uniforma, vse je bilo izborne. In brez špecialnih potembosti, katerih se sicer rad posluži. Bil je v resnici najboljši.

Drugoval mu je Frank Zavrišnik. Tudi on je bil dober, le njegov krohot je bil prisiljen in neravn.

Nastopili so še drugi, a ker ni bilo programa, ne vem imen vseh: Andy Turkman, John Sore, Joseph Planinšek, George Marolt in drugi. Petje v ozadju ni bilo v skladu s korakanjem. Dočim se je slišalo petje iz dajave so koraki prečvrsto udarjali.

Dvorana je lepa in akustika zelo dobra, a oderska oprema komaj zadostna. V sobi je "raslo" drevje po stropu in suflerski "kosten" izgleda kot krsta.

Udeležba je bila pičla, vkljub temu, da se je oglašalo v občinskih časopisih in je škoda tolikega truda. Nedelja je bila lepa in v dvorani vroče, kar moramo vzeti v poštev. Je pa občinstvo pazno sledilo poteku drame. George Nagode, ki je pozdravljal navzoče, je pripomnil, da naj to store in res ni bil njenog opomin zaman.

V nedeljo, 22. oktobra pa vprizore igralci Verovška burko "Trije ptički," kar bo res za smeh in kratek čas. Vrši se, seveda, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

John M. Steblaj.

Spomini na konvencijo

Cleveland, O.—Danes se naj še nekoliko dotaknem 14. redne konvencije. Po mojem mnenju je zborovanje teklo vse prehitro zadnjih par dni. Vzrok temu je bil, ker so mnogi želedi, da se konvencija mora končati v enem tednu. Pred konvencijo je tudi "Big Tony" pisal, da se mora končati v enem tednu, da bo lahko prišel domov pravočasno za kalifornijski dan SNPJ.

Predvelika hitrica ni nikdar dobra in ne koristna, posebno na takih velikih in važnih zborovanjih, ki se vršijo zelo poredko, da to je enkrat na vsaka štiri leta. Prvi par dni je menda res šlo malo preveč počasi, zadnji dan pa je bilo sprejetih mnogo predlogov skoraj brez vsake debate, več stvari pa je bilo prepuščenih glavnemu odboru v rešitev, kar pa ni pravilno. O tem bodo nedvomno pisali še drugi delegati in morda tudi kritizirali.

Dalje naj omenim, da nismo delegati in delegatinje dobili prilike, da bi si vsaj malo ogledali zanimivo mesto Detroit, ki je svetovno središče avtomobilске industrije. Na drugih konvencijah smo dobili priliko, da smo si ogledali mesto, prav tako smo navadno imeli prostopopoldne na tisti dan, ko se je vršil banket, tako da so se lahko zanj pripravili delegati in prav tako prireditveni odbor.

Posebno bi bilo to potrebno v Detroitu, ker je večina delegacije stanovala daleč od Slovenskega narodnega doma. Morda še kaj o tem pozneje.

Sedaj pa nekaj besed o angleščini, s katero so se nekateri delegati tako silili. Na vseh konvencijah, zlasti na zadnjih, se je poudarjalo, da vsak govornik lahko diskutira v slovenskem ali pa angleškem jeziku, torej v tistem, v katerem mu gre govorica bolj gladko. Na tej konvenciji pa se je opazilo, da se je marsikater delegat iz starejše generacije silil govoriti

angleščino, dasiravno je lahko vsakdo videl, kako težko se izraza.

Ne vem, zakaj bi tako hitro dirjali v angleščino! Slovenski jezik je lep, slovenska dežela je krasna in slovenski narod ji po večini pošten in hraber. Torej se nam ni treba sramovati ne maternice jezika in ne slovenskega naroda! Pravilno je, da se poslužujemo angleščine tam, je potrebno, na naših konvencijah pa skoraj vsi delegati razumejo slovensko in zato se ne bi bilo treba siliti z angleščino, posebno onim ne, kateri je dobro ne obvladujejo. Pomnite, da smo zgradili v prvi vrsti našo veliko organizacijo z agitacijo v slovenskem jeziku.

Dogodilo se je vse to februarja in marca 1944. Po hribih je še povsod ležal sneg, po dolinah je bilo že kopno. In takrat sva z Mišem odšla v Celovec. V Celovec nama sicer ni bilo treba hoditi, toda vse se je tako zasukalo, da sva tja res prišla in če se danes kdaj slučajno srečava in se spomniva tistih časov, vedno praviva, ko sva šla v Celovec.

Sla sva prav za prav k Avstrijem, kakor smo takrat rekli. Stvar je bila namreč taká, da smo že od poletja 1943 vzdrževali zveze z nekimi Avstrijiči iz Celovca in Beljaka, ki so trdili da so starci komunisti in vodje nekake antifašistične organizacije. Razpravo bi moral napisati, če bi hotel natanko razložiti, zakaj smo partizani vzdrževali zveze s temi ljudmi, zakaj smo jim hoteli na vsak namen pomagati, da bi se okrog njih zbrala večje skupine antifašistov, ki naj bi po našem vzoru prijele za orožje.

Skratka stvar se je bila takrat že toliko razvila, da si je našle treba te Avstrije pobližje ogledati, iti med nje in jim pomagati neposredno na njihovem terenu. Pri vseh teh zvezah in načrtih je bil najvažnejša osebnost Andreas, star avstrijski komunist iz Beljaka. Bil je majhne rasti, sivih las, zelo zgozen in nikam ni mogel navaditi tega, da smo hodili vse trije včirki kar po sredi ceste. Če sta bila samo dva partizana, sta šla vedno v koloni "po jedan", če sta pa stopila na cesto ju je inštitutivno zaneslo popolnoma na kraj ceste če že ne kar v travo ob cesti. Zlasti mi je bilo pa neprijetno, ker je najin spremjevalec stalno glasno govoril. Navajen partizanskih nočnih pohodov v koloni "po jedan", v "razstojanju" toliko in toliko metrov ter pod "strogo" tišino, se nišem mogel znebiti občutka, da nas bo to glasno govorjenje spravilo v nesrečo. Hans pa načelu je prepričeval, da bi bilo sumljivo kvečjemu to, če bi molčali. Slednji smo zapustili glavno cesto, kar oddaljili sem se, korakali skozi nešteto vasi, kjer smo prebudili vse pse in prišli do nekega gozda, kjer je najin spremjevalec trdil, da bi moral biti zveza. Čakali smo in čakali. Hans je stalno dajal nekakšne signale z baterijo. Nič nikogar ni bilo. Stvar mi je postala sumljiva. Vrag si ga vedel, kdo so prav za prav k Avstriji. Natančno v zanesljivosti ob cesti je bila skupina partizanov, ki so se domenili za najino pot. Pripravoval je o nekem dobrem bunkerju v bližini Blatnograda, kamor naju bodo spravili in kjer bova imela možnost, da se sestajava z njihovimi ljudmi, pa tudi s članji njihovega vodstva z Dunaja.

Ozemlje južno od Drave je bilo namreč takrat že proglašeno za operacijsko področje in za to si ljudje iz Dunaja tja niso upali.

Najprej sva morala preko Drave, tam naju je sprejel Feleks, naš ilegalni terenski delavec, in naju peljal predstaviti k nekemu starčku, ki so mu partizani pravili Florjan. Florjan je bil že ves sključen od starosti, droben in nebogljén. Stanoval je v podstrešni sobici borne hiše v bližini Brijčovske. Za partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami. Komaj par besed sem lahko spregovoril z njim tisto noč in dan, ki smo ga prebili pri njem, toliko si je dal opravka z nami, kuhal nam je, nosil kruh, med in kaj vsem kaj še vse. Sama dobrota ga je bila in kljub temu, da je imel partizane bi bil da vse. Nekaj ginsljivega v danega je bilo v tem, kako je bil ta možiček navdušen nad nami.

